

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyi.

Z WILNA 18. LIPCA ROKU 1798. WE SRZODĘ

z Wilna dnia 18 Lipca.

Na dniu dzisiejszym doroczną uroczystość Imienin Najjaśniejszego i Najpotężniejszego Imperatora caley Rossyi PAWŁA I. w mieście tutejszym Guberni-
skim ze wszelką wspaniałością takiej uroczystości przyzwoitą następnym obchodzono sposobem. W Kościele Katedralnym S. Jana po zebraniu się wszystkich rządowych Osob i Szlachty z caley Gubernii Litewskiej, iako też Kapituły, Akademii, Zakonów, Magistratu i Cechow JW. JX. Kossakowski Biskup Dyecezalny miał Msza śpiewaną Biskupim obrządkiem i Te Deum Laudamus Intonował, po której skończony wszyscy udali się do JW. Budakowa Gubernatora wielu Orderow Kawalera dla złożenia powinszowania, któren z tey okoliczności zaprosił do siebie na wielki obiad wszystkie pierwszey rangi Osoby, wieczorem zaś dał bal z tancami JW. Grabowski Marszałek Sądu Gł: Litt: i Pałac, w którym mieszka cały illuminował wystawiając w kolumnach z iedney strony Cyfrę Najjaśniejszego Imperatora, a z drugiey strony szale sprawiedliwości i moc Imperii w figurze Lwa rżęsto i pięknie illuminowane.

z Petersburga 22. Czerwca.

Garnizonowego Treidena regimentu Major Piraszkow naznaczony kommandantem w Ochotsku; Szirwańskiego Muszkietyerow regimentu Półkownik Zubow został Kommanderem onego. Otrzymali nange Półkownikow Podpółkownicy; od artylleryi Kurdumow i Tararikin, regimentu von Bratke, Ritter, regimentu Archarowa, Somow i Jewlew.

JEGO IMPERATORSKA MOSC za odebrany raportem od Inspektora, oświadczyć radził ukontentowanie swoje za wprowadzenie dobrego porządku Szefom regimentow: Kazanskiego Muszkietyerow General Lieuthantowi Kisielow: Kabardyńskiego Muszkietyerow General Maiorowi Arseniew 18go strzeleckiego Półkownikowi Lazarew, także General Lieutenantowi Czertkow; i Półkownikowi Koll...

Oddalony od służby Podpółkownik Dmitriew, znowu do niey przyięty i umieszczony w Susdalskim regimencie muszkietyerow. Huzarskiego Baura półku Półkownik Giziński naznaczony jest onego Kommandantem, tenże stopień otrzymał Półkownik Ridel w Niżyńskim półku Kirassyerow. General Maior i Kommander Leibgrenadyerskiego regimentu Boratińskoy został General Lieutenantem.

z Wiednia 30. Czerwca.

General Lieutenant Frideryk Xiąże d' Orange odebrał od Cesarza Jmści rozkaz udać się do armii na granicach Włoskich rozłożoney. Hrabia de Cobenzl przed tym Kanclerz w Lombardyi, ma być mianowany Prezydentem nowey Kommissyi bankowey. Wice Prezydentem będzie Hrabia de Pergen. Xiąże de Campo Chiaro z Neapolu przybyły, wyjechał na Poselstwo do Dworu Duńskiego.

Hrabia de Keller Pruski Minister przedsięwziół podróż do Neiss, wezwany przez Monarchę swojego. Rozsiana w mieście naszym pogłoska o podpisaniu ostatecznego traktatu w Rastadzie na d. 18: nie potwierdziła się do tychczas. Poseł Rpiłey Cisalpińskiej nie miał jeszcze audyencyi u Cesarza Jmści. Przed kilku dniami nasz Monarcha zwoływał wielką tajną radę stanu.

Twierdze nadgraniczne niegdy Wenneckie: Palmanuova, Legnago, Osopo, i Verona; kazano pilnie naprawiwszy opatrzyć we wszelkie potrzeby. Według wiadomości odebranych z okolic Widdinn, Passwan Ogłou odkrył spisek na życie jego uknowany w pomienioney twierdzy, a dowodczow: Ramo Bahahdar i Hagi Mustafę z 16: współnikami śmiercią ukarał.

Na końcu Maia Kapitan Basza Serskier atakował przednie strażę buntownikow o milę od Widdinn stojące, i w przemagających siłach porażił, tak dalece, iż zo tawiwszy na placu część artylleryi, wielu zabitych, i 100. jeńcow, pierzchać musieli. Nadesłał zwyciężonym Passwan Ogłou odsiecz z twierdzy, za tey nadoścignieniem odmieniła się rzeczy postać.

Po długiej i krwawej bitwie, wojsko Porty Otomańskiej ustępować musiało, zostawiając jeńców, działa zdobyte, 400. a jak inni mówią, 1500. żołnierza na placu. Kordon Austriacki od Serwii i Bośni potężnie jest wzmocniony.

z Londynu 26. Czerwca z Gazety N. Hamburgskiej.

Król Jmć łaskawie pozwolić raczył Officerom 15go dragonii regimentu przyjąć i nosić medale od Cesarza Jmci niedawno przysłane w dowód szacunku za męstwo okazane pod Cambrai 24. Kwietnia, na pamiętnej kampanii r. 1794. iako się pokazuje z następujących listów Barona de Thugut Ministra, i Generał Maiora Hrabiego de Meerfeldt.

„Cesarz Jmć z najwyższym ukontentowaniem przypomina sobie odwagę i waleczność, którą Officerowie 15go dragonii regimentu okazali na d. Kwietnia 24. 1794. r. Ubolewa Monarcha nieskończenie, że ustawy orderu Maryi Teresy, dotąd świątobliwie zachowane, nie dozwalaia Angielskim Officerom nosić tego znaku, na który chwalebnie zasłużyli; ponieważ Order pomieniony właściwy jest samym szczególnie Officerom Austriackim.

„Chcąc iednak dać dowód znakomitości szacunku swojego, Cesarz Jmć rozkazał wybić medal, podający wiekom następnym pamiątkę czynu rycerskiego, ieden z nich w gabinecie Wiedeńskim zostawiwszy, inne przesyłam Angielskim Officerom, i proszę Kommanderującego regimentem dragonii 15. ażoby imieniem Monarchy moiego rozdane były tym, którzy się dystyngwowali w bitwie 24. Kwietnia 1794.

Thugut.

15. regiment lekkiej dragonii wojsk Króla Jmci W. Britannii, na d. 24. Kwietnia 1794. r. uderzył na nieprzyjaciela w znacznej liczbie stojącego pod Villers-Cochy rozproszył, i wielu trupem położył. Tym sposobem oddał niebezpieczeństwo grożące osobie samego Cesarza Jmci, który idąc z Valenciennes do Catillon, nieprzyjacielskimi podjazdami zewsząd był otoczony i przecięty.

Na on czas Monarcha z Bruxelles do armii pośpieszał nieprzyjacielskie zaś diwizye rzekę Selles przebyły. Przykładna waleczność 15go regimentu zagrzana męstwem niestrwożonych Officerów, tym jest godniejszą podziwienia i nagrody, że kolumny armii przymierzony będąc w znacznej odległości, na odsiecz Anglikom przybyć nie mogli.

Leć ten regiment waleczny, własnym zostawiony siłom, w swoim zaufany męstwem, uderzył na nieprzyjaciela kilkakroć

liczniejszego, poraził, i odwrócił fatalne skutki nam grożące. Na tym nieprzestając pomieniony regiment zabrał 3. działa nieprzyjacielowi. Zaświadczam w Wiedniu.

Meerfeld.

Wojska Królewskie iakież się spodziewali, odniosły walne zwycięztwo nad buntownikami Irlandzkimi. Tych liczba wynosiła do 30. tysięcy, lecz większa część była ludu bezbronego, w Hrabstwie Wexford. D. 21. t. m. bitwę stocząco. Armią Królewską komenderował en chef Generał Lake, kolumnom do ataku przodkowali Generałowie Johnson, Eustace, Dundas, Duff, Loftus, i Needham.

Rzeź trwała półtorej godziny, opierali się potężnie buntownicy, lecz następstwie zwyciężył żołnierz do boju wprawiony, opuścili boiowisko Irlandczycy trupem usłane. Strata ludzi z obu stron wielka być musiała; iako niewiadomo, wyglądamy ciekawie raportow dokładniejszych, spodziewaiać się, że to już ostatni raz Defenders odważyli się potkać Anglików w otwartym polu.

Zwycięzca Lake zdobył cały oboz Irlandczyków, znaleziono tam bardzo wielki zapas żywności; na boiowisku zabralismy dział 13. i amunicyi nie mało. Rozgromieni rokoszanie zaczęli się zgromadzać o mil kilka przy nieustannej pogoni. Naza jutrz po wielkim zwycięztwie, Królewskie wojska bez żadnego odporu weszły do miasta Wexford.

Obywatele pisali do Wodza Angielskiego prosząc o kapitulacyę. Lecz Generał Lake odpisał, że poddani co przeciwko Monarsze swojemu broń podnieśli, nie mogą prosić o kapitulacyę; iednakże pardon otrzymają, iesli natychmiast wydadzą dowódcęwu buntu, oręż, i spokojnie rozeydą się do domow. Co bez trudności nastąpiło.

Prywatne listy z Irlandyi donoszą, że Generał Moore pod Taghmon o 7. mil od Wexford, 9. tysięcy rokoszanow napadł poraził, i 5. tysięcy trupem położył. To pewna, że armia ich pod Wexford zwyciężona od dań kilkunastu wyglądała niecierpliwie posiłkow ze Francyi spodziewanych lecz aż do końca żadnego nie doczekali się buntownicy.

Gdy eskadra Admirala Thompson lub inne statki Angielskie zbliżyły się czasem do brzegow, Defenders rozumieiać, że są Francuzkie, dawali rozmaite znaki radośnie &c. Margżabin Cornwallis dniem pierwiego stanął w Dublinie w dzień zaś odniesionego zwycięztwa obiół dostępnosć Wice Króla Irlandyi, had której zupełnym uspokoeniem zaczyna szczęśliwie pracować.

Poprzednik jego Lord Camden &c.

goż dnia pożegnany od Parlamentu krajowego, urzędników, i Obywatelów Dublińskich, przybył do Londynu. Wszystkie woyska z Anglii na poskromienie buntu nie dawno wysłane, stały na umówionych miejscach bez przypadku i przeszkody. Wkrótce będą wzmocnione 12. tysiącami naszej milicyi.

Na ostatniej Sessyi Parlamentu w Izbie Niższej roztrzasano konieczną tego potrzebę. Sprzeciwiała się całemi siłami opozycya, lecz propozycya Ministrów przyjęto większością 118. głosów przeciwko 17. Król Jmsć nie mieszkając sankcyonował ustawę, iako też inną bardzo ważną, chociaź dawno zapadłą, która obywateloni dozwala okupować 40. letnie podatki.

Murno Kupiec z Lisburne, który buntownikom Irlandzkim przywoził w bitwie pod Ballynahinch, przed własnym domem został powieszony. Tenże los potkał wielu innych dowodzców. Kray własny pustosząc w dobrach Lorda Maira żadney szkody nie uczynili, nazywają go Oycem ubogich. Długiego czasu potrzeba, żeby naprawić wsie i miasta w jednym miesiące zniszczone.

D. 22. w Izbie Niższej wiele mówiono o terazniejszym stanie Irlandyi, Lord Cavendish radził miarkować zbyteczną surowość w postępowaniu z rokoszanami, mieć wzgląd na proźby katolickiego ludu, przypuścić zdatnych obywateli do urzędów, &c. lecz ten wniosek odrzucono większością głosów 212. przeciwko 66. zostawiając rzecz na stopniu dawniejszym.

Na teyże sessyi P. Fox radził, ażeby przynajmniej Parlament Angielski iawnie oświadczył, że nie pochwała tortur i kar cielesnych, któremi przymuszała Irlandczyków do wyjawienia tajemnic przez wzgląd że takowe srodki dawno będąc zaniechane u narodów oświecześniejszych Angielskiemu hańbę przyniosą, lecz i tę propozycya odrzuciła większość głosów 204. przeciwko 62.

Generał Stuart kommanderujący en chef Angielskim woyskiem w Portugallii, powrócił do naszej stolicy. Flotty kupieckie z Porto i Lisbony szczęśliwie do portów zawinęły. W roku terazniejszym nie doznaiemy tak wielkiej przeszkody w handlu od korsarzy, iak w przeszłych latach ponieważ Dyrektoryat wielu oderwał od rozboju do przyszłej wyprawy.

Rozchodzi się pogłoska, że Admirał Nelson na morzu śródziemnym potkawszy Toulonską flotę, zabrał kilka liniowych 14. przewoźnych okrętów. Eskadra jego liczy 15. statków z fregatami. Pod Cadix zatrzymał Lord S. Vincent 22. powiada ią, że gdy jeszcze 5. z Irlandyi przyprzewadzi Admirał Curtis, Lord powróci do

Londynu, zostawiając onemu kommandę całej flotty.

Z New Yorck list 1. Maia pisany donosił, że Generał Hedouville nie dawno przybył do wyspy S. Domingo, usiłując przywrócić zgodę i spokojność mieszkańcom. Toussaint murzyn otrzymał rangę Generała en chef. Nasze woyska opuściwszy Port au Prince i wiele innych miast utrzymują się statecznie w Mole S. Nicolas. Hedouville podobno więcej będzie miał względu dla okrętów neutralnych, niż Victor Hughes, i Raymond, którzy wszystkie bez różnicy zabierać kazali.

z Paryża 29. Czerwca z Gazety Berlińskiej

Kuryerowie z Toulonu i ze Włoch przybyli niedawno, iak mówią, przywieźli Dyktorom wiadomości nie pomysne, iakieby te były nie ma pewności. Przed portem pomienionym ukazać się miała flota Angielska z 16. okrętów złożona. Tym czasem druga eskadra uzbraja się nappilniey, wkrótce gotową będąc do żeglugi, wystąpi na morze, iezeli nie zaydą przeszkody nieprzeprzane.

Talleyrand Perigord naznaczony jest Ministrem Rpltey Pełnomocnym, dla traktowania i zawarcia przymierza obronnego i handlowego z Szwaycarami. Nie wiadomo czyli sprawować przestanie interessa zagłaniczne, i kogo mieć będzie następcą. To pewna że wysłaniu na poselstwo do Constantinopola zprzeciwił się Dyktor Treilhard twierząc, że Rplta potrzebuie rady i pomocy tego męża.

Roberjot nie już do Rastadu, lecz do Hagi spieszenie wyiechał. Do Mayenne przyprowadzono dowodzcę Szuanów Metayer który przewzawszy się Rochambeau naieźdzał obywatelskie domy, poczęt rozbiat, zabierał kassy, i woynę zamyslał wznowić domową. Miał wielki zapas broni i amunicyi. Żołnierze nasi mieniać się zbiegami, z trudnością i po niemałym krwi przelaniu złoczyńcę zehwytali.

Dyrektoryat ponowił zakaz przyjmowania statków Amerykańskich do portów RPltey wojennych; znajdujące się w nich wyprawić nie zwłocznie zalecił w dalszą żeglugę. D. 20. podano Radzie 500. rachunek wydatków skarbowych na rok 7. z tego się pokazuje, że Francya potrzebować będzie dochodu wynoszącego 600. millionów, ponieważ tylko 16. millionami wydatek tegoroczny zmniejszono.

Wiadomość o zaięciu Malty przez Generała Buonaparte, bez odporu najmniejszego, chociaź z różnych stron odebrana, potrzebuie potwierdzenia urzędowego. Dyktor Barras mbeno jest chory; chciał inż prosić o pozwolenie wyiechania do wód; lecz tuteysi lekarze zapewnili; że bez nicn przyidzie do zdrowia. Został więc na miejscu, negocyacyi za granicą rozpoczętych czeka końca.

Direktoryat Szwajcarski nie mogąc nic dokazać lub uprosić u naszych Kommissarzów i Agentów, udał się prosto przez Posłującego w Paryżu do Dyktora. Ci Generałowi Schavenbourg en chef kommanderującemu dać kazali objaśnienie sprawy dokładne. Przystał następujące.

Odebrałem, Dyktorowi pisma wszystkie które wam komunikował Posel Szwajcarski w Paryżu; pośpieszam z usprawiedliwieniem postępów moich i całej armii. Zważcie naprzód, że oskarżenia są ogulne, żadnym nie wsparte dowodem. Narzekają na załóstwa i mordy w Cantonie Lucerne popełnione. Jle wiem, jednego człowieka pod Moudon zabili żołnierze 68 pólbrigady, których sędzić kazałem.

Co do was piszą Dyktorowi Szwajcarscy, toż samo w zgromadzeniu Prawodawczym prali Reprezentanci. Lecz nie przystało używać wyrazów buntem tonących; a jeszcze bardziej prawdziwie przeciwnych. Rządowy Kommissarz zamknięta usta potworcom; ja zaś z całą armią usiłować będę, ażeby ich zamysły publicznej spókoyności nie wzruszyły.

List w Bórdeaux z Baltimore odebrany, każe się spodziewać, że wyspa S. Domingo wkrótce powróci cała pod panowanie RPtey. Dziełem to będzie Generała Hedouville. Ten niezgodę i nieufność między wodzami wkorzenioną wytępił. Rigaud, Toussaint, i wielu innych z diwizyami swoimi iednomysłnie czyniąc, wiele miast i portów odzyskali, inne trzymają w obleżeniu.

z Rzymu 9 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

z Neapolu donoszą, że flotta Toulonska postrzeżoną była niedaleko brzegów Sycylijskich. Generał Buonaparte miał upraszać W. Mistrza Maltanskiego ażeby okrętom Francuzkim zawiać do portu pozwolił. W. Mistrz odpowiedział, że według zwyczaju narodów obojętnych, do Vallette nie może przyjąć więcej nad 3 statki; przyrzeka iednak wszystkiego dostarczyć, czego potrzebnią Francuzi do naprawienia floty.

W Urbino rozstrzelano 7 dowodzców ostatniego buntu. Cała teraz Prowincya zupełnie jest uspokoiona. Część insurgentów poszła za granicę; inni do domów powracają.

z Turynu 10 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

D. 5 woyska Królewskie przeszły kray Ligurów oddzielający od Piemontu wioskę naszą Carrosio, którą insurgenci

od 10 Kwietnia ciągle trzymali. Generał kommanderujący tak roztropnie uczynił rozrządzenia, że na switaniu 4 kolumny razem zewsząd pomienioną wioskę ogarnęły. Lecz rokoszanie dawniey ostrzeżeni, cofnęli się do kraioy Genueńskich.

Zaszła pod Gavi potyczka. Kommandant twierdzy dawał wprawdzie ognia do Piemontczyków, lecz nie wiele im szkodził. Naostatek buntownicy, mocno przyścisnieni, pod armaty wałowe zochronić się musieli. Ambassador Ligurów opuścił wnet naszą stolicę; Francuzki, iak mówią, przyrzekli posrednictwo do ugody.

z Genui 14 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Woyska Sardyńskie w Carrosio stojące widząc się zagrożonemi napadaniem przez insurjentów z Ligurami połączonych, opuściły w nocy z 11 na d. 12 ustępując przed Frayalle. Scigali uchodzących, i wzięli Patrioci, i 80 jeńców zabrali, których oglądać spodziewamy się w naszej stolicy. Carrosio znowu przez insurjentów jest osadzone.

Piemontczykowie do odwrótu przywołani, zostawili tam mieli bardzo wiele amunicyi i żywności. Wszystkie woyska Liguryjskie w pole ruszono częścią inż wzięcizła za granicę; inne diwizye poszły do Onelle i Loano; tu stoczono utarczkę z konzyściami naszymi. Pod Gavi zabraliśmy 6 moździerzów. Królewskie woyska zgromadzaia się pod Pozzuolo. Wiele Francuzów do nas przybyło.

Odganic Włóskich 26 Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Listy z Liworno d. 17 pisane nie nie wzmiankują o flocie Toulonskiej, donoszą tylko, że Angielska eskadra pod komendą Admirala Nelson i Kapitana Trowbridge na dwiedziwizye podzielona krąży po morzu śródziemnym szukając nieprzyjaciół. Kapitan Raguzański d. 14 widział obje niedaleko przygórka S. Jędrzeja. O Francuzach żadney nie ma wiadomości, iak tylko że się oddalili od brzegów Sardynii.

z Wrocławia 27 Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Po zakończoney rewii Król Jmć ozdobił rzążył orderem Orła Czarnego Generała Dolfs; Generał Lieutenant Gravenitz otrzymał order Orła czerwonego. Xiążę Hohenlohe Gubernator naszej stolicy, i Minister Stanu Hrabia de Hoyndawali dla Królestwa Jmściow białe wspaniałe, całe miasto nie raz illuminowano; zgromadzenie znaczniejszych obywateli i pospólitego ludu było nadzwyczajne.

N^{RO} 83.

D O D A T E K

D O
KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 18. LIPCA ROKU 1798. WE SRZODE

z Mediolanu 18 Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

D. 12 nasz Direkteryat pisał do Generala en chef Brune w następujących wyrazach.

Kiedyśmy przez traktat z Francją zawarty wojska Cisalpińskie oddawali pod komendę Generala armia Włoska komenderującego, mieliśmy nadzieję, że nie tylko zasłaniać będzie kraj od obcej napaści, ale też iednać nam powagę u narodów postronnych. Dwór Turyński nie mając zględu na przwiąźń sądziezka, o kuc niedawno i do więzienia zaprowadzić kazał Officyera Cisalpińskiego.

Nie wyliczamy krzywd innych wielu, za które upmnąć się satysfakcyi prawo mamy; zabezpieczając oraz granice RPtey. Postepok Dworu Turyńskiego niedawny z Liguryjską, której territorium naiechane zostało, dowodzi, że nam potrzeba na wszystko mieć baczność przyzwoitą... Generał Brune rozkazał Cisalpinom ku Tesin maszerować. Niektóre regimenta już ruszyły.

z Kraiow Szwaycarskich do Włoch codziennie przybywają wojska Francuzkie, na miejsce zabranych do wyprawy tajemney. Armia Włoska ma być podniesioną do 80 tysięcy. Z Paryża miał odebrać nasz Direkteryat zalecenie, ażeby liczbę Departamentow Cisalpińskich zmniejszył do 10, wojska regularne oporzadził, gwardyą zpisal &c.

z Berlina 7 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Dnia wczorayszego zwyczajnym obrządkiem Król Jmé odbierał hommagem i przysięgę wierności od Stanow; Marchii Brandeburskiej. Szląska, Pomeranii, Magdeburga, Bareuxth i Anspach, Prowincyi Westfalskich. Po zakończonym obrządku lud w liczbie 60 tysięcy zgromadzony na placu zawołał: Niech żyje Friderik Wilhelm 3.

Artillerya po trzykroć ognia dawała, wojska paradowały i mieyska milicya; Deputatom stanow i miast obiad dano na 1100

osob. Monarcha zaszczycił tytułem Hrabiorow: Kanclerza Carmer, Ministra Stanu Dankelmann, Generala Klinkowstrom, Marszałka Raczyńskiego, Podskarbiego Ostrowskiego, i wielu innych; kilkadziesiąt osob uszlachcił

z Heidelberg 27 Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Rozmaite wnioski czyniono względem wyprawy Floty Toniońskiej. Ten który najniepodobniejszym bydz się zdawał dla trudności w wykonaniu, projekt zawoiewania Indyi Wschodniej przez morze czerwone i Perską odnogę, dziś podobno będzie nayprawdziwszy. Bertrand Minister morski r. 1791 pisze w swoich pamiętnikach, że za jego urzędowania Poslowie Tippu Saiba tajemnie przybyli do Paryża.

Zlecono im prosić rządu Francuzkiego, ażeby 6 tysięcy żołnierza wysłał do Indyi, zaktórych pomocą Tippu Saib miał odebrać Anglikom bogate i obszerne dzierżawy. Lecz odpowiedziano, że Francją jeszcze nie wytchnęła po Amerykańskiej wojnie. Dzisiaj z Direkteryatem Buonaparte umyślił rzecz przywieść do skutku, nawet bez pomocy Tippu Saiba. Wątpię o tym nie można czytaćemu list następujący,

z Alexandryi 20 Kwietnia.

Do miasta naszego przybyło temi dniami Grekow kilka i Francuzkich inżynierow. Przywieźli z sobą rozkaz Sultana, ażebyśmy dostarczyli czego potrzebować będą dla wojska i floty przybyć mającey do Egiptu, która tu spoczowszy uda się do Alepu, gdzie inni Francuzi gotują się na przyjęcie spodziewanych współziomkow, i żywność zakupią na 60 tysięcy żołnierza.

Sultański Firman zaleca nam wszystkim dawać za pieniądze. Mówią że Buonaparte wojskiem komenderować będzie. Znajdujący się tu Francuzi zbierają potrzebne wiadomości o żegludze po morzu czerwonym; o potędze jaką mieć może W. Britannia w tych stronach, tudzież iezeli zbrojne iey okręta krążą w odnodze Perskiej

Z tego listu wniesć można, że Buonaparte armią podzieli na dwie diwizye, z których jedna wsiądzie na statki, i zeglować będzie po morzu czerwonym, druga Syryą przeszedłszy i Perską odnogę, z pierwszą razem wystąpi na brzegi Decanu lub Malabaru. Wykonanie projektu iakożkolwiek trudne bydź się zdaie, nie jest iednakże niepodobne.

Są już firmy; trzeba ieszcze pieniędzy bardzo wiele, i statków przewozowych. Przeprawa bydź może niebezpieczną w tym iedynie przypadku, ieżeli eskadra którą w Indyi trzymają Anglicy, złączona z drugą, która pilnie przygórka Dobrey Nadziei, wcześniej o wszystkim ostrzeżone, uganiać się zechcą za flotą z okrętów bezbronych złożoną, na ten czas albowiem na maloby się przydały fregaty Admirala Cercey.

z Bazilei 24 Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Rząd nasz przyrzeki znaczną temu nadgodę, któryby obiawił sprawcę pogłoski inedawno rozszaney, że 300 obywatelów Bazylejskich na pismie do Paryża przestalo żądanie przyłączenia całego kraju do RPtey Francuzkiej. Podobną nadgodę ma ten odebrać kto wyiawipisarzow i rozdawcow proklamacyi zapalających żołnierza i lud do buntu.

W Arau rewolucya w Direktoryacie i zgromadzeniu prawodawczym zakończyła się spokojnie, pod orężem Francuzkim. U nas obywatele nie są zupełnie wolnemi od boiaźni; widząc pomnażającą się co-

dziennie załogę obcego żołnierza. Nie ustają pogłoski przyłączające Bazileę z całym Cantonem po Rzekę Birs do narodu sąsiedzkiego.

Grisonowie nie starają się ani też nalegają usilnie, azeby kraj ich był wcielony do RPtey Szwaycarskiej. Kommissar Rapinat wkrótce do nas jest spodziewany. On sam wybrał nowych Direktorow, i Reprezentantow nowych; on teraz najwyższym jest u nas prawodawcą; wolność droku zcieśnił, oświadczając, że wszystko czynił do tych czas dla dobra i uszczęśliwienia naszego.

z Bruxelles 23. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

D. 21. na switaniu Angielska eskadra w porządnym szyku, pokazała się ieszcze pod Blankenberg. Rozumiejąc, że nieprzyjaciel raz ieszcze na ląd woysko wysadzi, gotowaliśmy się do obrony, lecz wojenne okręta dawszy kilkakroć ognia, oddaliły się ku rzece Escaut. Przy sluzie Slykens 6. tysięcy żołnierza obozem stanęło, azeby odiać Anglikom chęć inadzieję oney zniszczenia.

Rzecz jest nie watpliwa, że Direktoriat umyslił wykopać wielki kanał, który łączyć będzie Escaut z Mozą i Renem. Plany są wygotowane. Doświadczeni Inzenierowie kraj libellują, naznaczając miejsca w których sluzy będą założone. Kanał naymniey 20. stop wody mieć powinien; wiele rzek matych do niego wprowadzić potrzeba.

DONIESIENIE

Dla Publiczney wiadomości tych Obywateli, którzy mają związek interesow z podupadłemi sześciu Bankami JPP. Teppera Schultza, Kobryta JW. Prota Potockiego, Łyszkiewicza, i Heizlera czyli raczey kto do tych Bankow jest dłużnym zawiadamia się przez Kommissyą od Nayjaśnieyszych dwóch Dworow Cesarzkich i Królewsko-Pruskiego w Warszawie ustanowionę, umocowaną jest Plenipotentem W. JP. Onufry Houwalt Podstoli i Pisarz Grodzki Powiatu Zawileyskiego.

Autor Drammatu nayłaskawiey tu w Wilnie przyjętego pod tytułem Dwóch Pastorow, ma honor uwiadomić Prześwietną Publiczność, iż na żądanie wielu Dyfingowanych Osob, którzy tey sztuki nie widzieli; podał ją do druku. Przytym inne trzy, które będą składać Tomik 1. dzieł jego. Aże wydrukowanie całego Tomiku wyciąga wielkiego expensu, zatym za pozwoleniem Zwierzchności, ogłasza prenumeratę, mając nadzieję w wsparciałomyslney Publiczności, iż mu w tym łaskawie zechce dopomoz. Bilet na cały Tomik kosztuje Rubli 2. Każdy Prenumerator przy wzięciu biletu odbierze wzwyz pomienioną Książkę, która już wyszła z druku. Inne zaś trzy co miesiąc będą oddawane, a cały Tomik składający się ze czterech Dram, ostatnich dnni 8bra będzie ukończony.

W Wilnie przyjmie się prenumerata w Drukarni XX. Piarow.